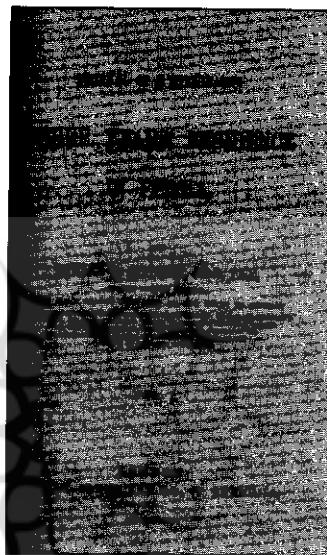

روزنامه سه سال اقامت یک مامور سیاسی در ایران

تالیف ادوارد بک هاووس ایستویک

ابوالفضل حسن آبادی

Journal of Diplomate's three year residence in
Persia, Edward Bakhonse Estwick, London, Smith
Elder and Co, 1864/ 1355

ایستویک در سال ۱۸۴۵ به عنوان استاد زبان هندی و متخصص در امور هندوستان به تدریس در کالج هیلبوری که وابسته به کمپانی هند شرقی بود مشغول شد.

وی در سال ۱۸۵۱ عضو انجمن سلطنتی انگلیس، در سال ۱۸۵۹ دستیار سیاسی دبیر دیوان هند و مشاور در اداره هند، در بین سال های ۱۸۶۰-۱۸۶۳ م نماینده تام الاختیار دولت انگلستان در ایران و عضو هیأت نماینده در زمان حسنعلی، وزیر مختار ایران در بریتانیا بود.^۱ وی همچنین مسئولیت کنسولگری تهران و اداره ترجمه سفارت تهران را از چهاردهم ژوئن تا دهم اوت ۱۸۶۲ بر عهده داشت.^۲

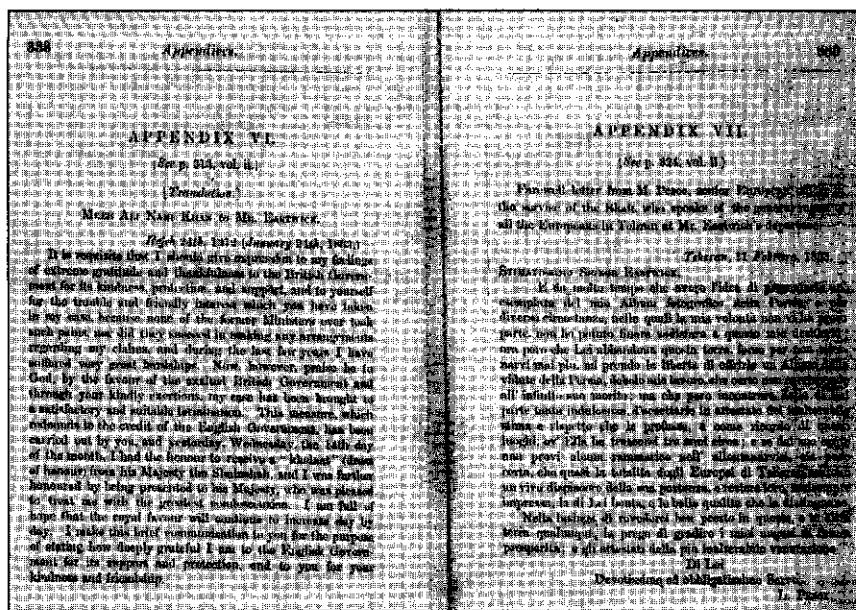
از سایر فعالیت‌های وی می‌توان به عضویت در انجمن سلطنتی آسیایی انگلستان، انجمن آسیایی پاریس، انجمن آسیایی آلمان، عضو افتخاری انجمن نژادشناسی فرانسه، انجمن زبان‌شناسی (واژه‌شناسی) لندن اشاره نمود.^۳ ایستویک صاحب تأثیفاتی در زمینه مطالعات آسیایی است:

1. Concise grammar of the Hinduston Language to which are added selection of reading: 1847
2. The paris religion Eastwick's pt translation in wilson, Bomby: 1892.4

وی در سال ۱۳۰۱ هـ. ق) فوت کرد. هدف از نگارش کتاب روزنامه سه سال اقامت یک مامور سیاسی در ایران همانطور که مؤلف آن در دیباچه آورده، یادداشت‌ها و خلاصه‌هایی در مورد آداب و رسوم ایرانیان، اماکن جغرافیایی و رویدادهای سیاسی ایران

این کتاب در سال ۱۳۵۵، از روی نسخه اصل که در دانشگاه پرینستون نگهداری می‌شود، به زبان اصلی انگلیسی در ۱۰۰۰ نسخه چاپ و منتشر شده است.

سفرنامه‌ها یکی از مهمترین منابع تاریخ پژوهی برای محققان و شیفتگان تاریخ می‌باشد که اطلاعات بالارزشی را در زمینه‌های مختلف سیاسی، اجتماعی، اقتصادی و خصوصاً درباره آداب و رسوم و فرهنگها، در اختیار می‌گذارد. کشور ایران از دیرباز به علت برخورداری از موقعیت خاص جغرافیایی و جاذبه‌های طبیعی مورد توجه جهانگردانی بوده که هر کدام از دیدگاه متفاوت به بیان دیده‌ها و شنیده‌های خود در این کشور پرداخته‌اند. در خراسان نیز افراد گوناگون از ملیت‌های مختلفی اقدام به مسافت نموده و سفرنامه‌های متعددی نیز نوشته‌اند که به علت کمبود منابع تاریخی در برخی از مقاطع زمانی، این سفرنامه‌ها از ارزش تحقیقاتی زیادی برخوردار می‌باشند. افرادی مانند کلا اویخو، کنلی، فریزر، خانیکوف، بارنز، مک‌گرگر، سرپرسی سایکس، لرد کرزن، همگی در مقاطع مختلف زمانی به خراسان سفر نموده و آثار ارزشمندی را بر جای گذاشته‌اند. یکی از این سفرنامه‌نویسان ایستویک، ادوارد بک هاووس، به عنوان مامور سیاسی انگلستان به ایران سفر نموده و مدتی را نیز در خراسان به سر برده است. او در سال ۱۳۳۱ هـ. ق / ۱۸۱۴ م در وارفیلد انگلستان متولد شد، در چارتار هاووس و مرتون کالج آکسفورد تحصیل کرد و سپس تحصیلات خود را در فرانکفورت ادامه داد. بعد‌ها با کمپانی هند شرقی همکاری نمود و در سال ۱۸۳۶ م به منظور مأموریت نظامی به بمبهی رفت و در اداره سیاسی کاتیاور خدمت نمود. وی در سال ۱۸۴۲ م براثر بیماری، هند را ترک نمود.

هدف از نگارش کتاب «روزنامه سه سال اقامت یک مامور سیاسی در ایران»

همانطور که مؤلف آن در دیباچه اورد، یادداشت‌ها و خلاصه‌هایی در مورد آداب و رسوم ایرانیان،
اماکن جغرافیایی و رویدادهای سیاسی ایران است

جنگلی سروان، گروه مستقبلین، رشت
مندرجات جلد دوم

- ۱ - اوضاع اجتماعی رشت، عزیمت به قصد دریای خزر، مردان ازلى، شاهرخ میرزا، صید ماهی های استورزن، بندر آشوراده
- ۲ - صید ماهی استورزن در سفیدرود، مهارت دریانوردی روس‌ها، فرود در سواحل ترکمن، اسکله آشوراده
- ۳ - استرآباد، کله منار، مراجعة به بندر گز، اشرف، فرح آباد، ساری، فیروزکوه بازگشت به تهران
- ۴ - حوادث بین مه ۱۸۶۱ تا بهار ۱۸۶۲ میلادی، نوروز در تهران، کشتنی گیر و پهلوان، قصر شاه، جواهرات سلطنتی ایران، ورود کلشن پی، استوارت برای تأسیس تلگراف برقی، مذکرات مجدد و شکست آهها، رفتگان کلشن استوارت و آقای دیسکوان از تهران، تهران، پیشوی افغانه در هرات
- ۵ - عزیمت از قلهک، مذاکره با امین‌الدوله، خصوصیات او، شایستگی او برای اداره پست نخست وزیری، از تهران به خانون آباد، ایوان کی، قلعه قدیمی و باقیمانده آتشکده، اپرای ایرانی، لاسجره، سمنان، دامغان یا هکاتوم پیلوس
- ۶ - چشممه على، جاده‌های مازندران، شاهرود، سفر با کاروان از بیانان، تپه‌های راهزنان، تراکمه، سبزوار، معادن فیروزه، نیشابور
- ۷ - عزیمت از نیشابور، ورود به مشهد، اعیان و نجایی مشهد، کارخانه پودر در مشهد [باروت?] ورود قافله‌ای از سیستان، خواجه ریبع، روایت امام رضا، ترورهای مذهبی یک روحانی مسلمان، شهر مقدس مشهد و گردش در اطراف آن، امام جمعه و پسر او
- ۸ - اوضاع مشوش مشهد، توقيف یک توبیچی و اقدام شجاعانه کلشن دولماز، اضطراب و هیجان میان ملاها، عزیمت از مشهد، اولین مصاحبه با سلطان مرادمیرزا، وزیر هرات، خانه‌های زیرزمینی

- ۹ - داستان جنگ روس و ایران، مستله هرات، کمینگاه ترکمن‌ها، شکار با باز در معیت امیر، جاسوسان افعانی، چشم‌بندی و شببده بازی ایرانی، سحر و جادو، مؤلف به سمت شارز داfer اعلیحضرت [پادشاه انگلیس] در ایران منصب می‌شود و به تهران احضار می‌گردد، اسب الله یارخان

می‌باشد که از نظر محتوای مطالب، تنوع و بعض‌آ سطحی بودن برخی از مطالب با عنوان کتاب یعنی «روزنامه» تناسب دارد. کتاب درواقع در ادامه راه سایر سفرنامه‌نویسان این دوره مانند خانیکوف و یارنیز... نگاشته شده که البته برخی ویژگی‌های منحصر به فردش آن را از میان سایر آثار تمیز می‌نماید.

رویکرد نویسنده با توجه به گفته خودش، نظری و توضیحی بوده تا انتقادی و پژوهشی، و کتاب شامل یک دیباچه و دو جلد می‌باشد. مطلب جالب در جلد اول، تقدیم آن به حسام‌السلطنه، فرزند عباس میرزا، فاتح مرو خراسان می‌باشد که در نوع خود منحصر به فرد است. هرچند خانیکوف که سه سال قبل از ایستویک وارد ایران شده، رابطه عباس میرزا با انگلیسی‌ها را حسنese معرفی نموده و آن را عامل تشویق چهانگردان انگلیس برای سفر به ایران می‌داند، اما اوردن اسم یک شاهزاده ایرانی در دیباچه کتاب و تقدیم آن به وی، جای تعجب

داد.

مندرجات جلد اول عبارتند از:

اهدا به: سلطان مراد میرزا حسام‌السلطنه حکمران خراسان پسر عباس میرزا و لیعهد

۱ - پاریس، آتن، استانبول، تفلیس، کوه آرارات، ایروان، نخجوان، دروازه‌های ایران، جلفا، از ارس به مرند تبریز، ایرانی، کنسولگری روس، و ضعف، مارگیران، قبرستان ارامنه، دیدنی‌های تبریز

۲ - از تبریز به ترکمن‌چای، معاهده ۱۸۲۸، میانه و ساسه‌های سمنی، زنجان، سلطانیه، قزوین، قصر سلیمانیه، ورود به تهران

۳ - میسیون تهران، قصر قاجار، قلهک

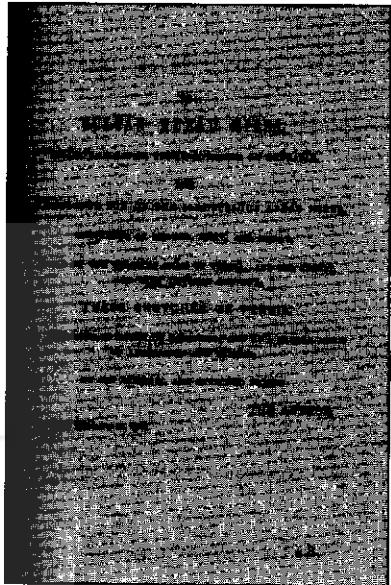
۴ - خدمه ایرانی، آشیزخانه و سیک آشیزی در ایران، شرایط زندگی در تهران، گردش در اطراف تهران، مسابقه اسب‌سواری، آبشار، شاه عبدالعظیم، ری

۵ - زمستان سرد ۱۸۶۰، گشتنی در ورامین، تهیه مقدمات سفر به قصد رشت، سلیمانیه، معادن ذغال نزدیک هیر

۶ - عزیمت از قزوین، آقبابا، منجیل، سفیدرود، روبدار و جنگلهای زیتون آن، رستم آباد، کوه درفک، داخل جنگلهای گیلان، بقعه امامزاده هاشم، دهکده

۱۰- یکی از جالبترین مطالب سفرنامه ایستویک، شرح ورود وی به حرم و توصیف اماکن متبرکه مانند صحن عتیق، مسجد گوهرشاد، رواق ها، سقاخانه و درهای جواهرنشان ضریح امام رضا(ع) می باشد که بنا به گفته خودش اولین نفری بوده که بدون لباس مبدل وارد حرم شده است.^۷ نحوه ورود وی به حرم که از راه مخفی خانه نائب التولیه وقت (مشیرالدوله) صورت گرفته و اطلاعات مربوط به کارخانه زواری^۸ و موقعیت مکانی آن، نحوه تقدیم زواره، بیمارستان ساخته شده توسط مشیرالدوله، جالب می باشد.

متن تقدیم کتاب از سوی نویسنده به سلطان مراد میرزا

یکی از دلایل اصلی سفر ایستویک به خراسان همانطور که خود اشاره می کند مسئله هرات بوده است می کند مسئله هرات بوده است

۳- مبحث ذکر مسائل سیاسی، رویدادها و مسائل مهم در مدت حضور وی در خراسان و مشهد و وقایع تاریخ مشهد در مدت حضور ایستویک، یکی از روشنترین و کاملترین تواریخ در ادوار مختلف است. زیرا نویسنده با دقیق نظر یک ژورنالیست حوادث ریز و درشت شهر را با دقیق ذکر کرده است. حوادث مانند درگیری میان توبیچی های کرد، کشته شدن اکراد و شورش آن ها، درگیری بین کردها با سربازان خلیج، درگیری فراشباشی با شورشیان، شرح و تفصیل حملات ترکمن ها و نتایج آن، آتش سوزی های گوناگون در شهر و خصوصاً تصویری که از مشهد و خراسان ۱۱ این دوره ارائه می دهد بسیار واضح و رسا است وی در این مورد می گوید:

«در مشهد جنگهای روزانه و قتل اتفاق می افتد و یک پرده نقاشی بزرگ از خونریزی، توطئه های گستاخانه و اعدام های بیرحمانه است».

۴- مبحث مسئله هرات

یکی از دلایل اصلی سفر ایستویک به خراسان همانطور که خود اشاره می کند مسئله هرات بوده است. وروود وی به مشهد مقارن اوج گیری درگیری ها بین دوست محمدخان با حسام السلطنه بوده است. به علت ارتباط ایستویک با اردوی دوست محمدخان و حسام السلطنه و کسب اطلاعات از طریق فرستادن یک به اردوی وی، کتاب وی احوالات ارزشمندی در مورد محل استقرار و تعداد نیروهای دوست محمدخان، افسران وی، نیروهای حسام السلطنه و آرایش نیروهای وی، درگیری های رخ داده بین آنها، تعداد کشته شدگان و اسیران می باشد و خصوصاً در مورد تأثیرات این جنگ بر خراسان و مشهد و فرار افسران و نیروها از این شهر و پیوستن آن ها به دوست محمدخان دارای اطلاعات ذی قیمتی است.

۵- مبحث آداب و رسوم:

توصیفاتی که وی از خانه ها، تابلوهای نقاشی، حالات چهره ها، خانه داروغه و رفتار زنان وی، درگیری های لفظی و خوش و بش های خانوادگی، که نمودی از روابط اجتماعی آن عصر بوده، همچنین اطلاعات در مورد شفا دادن مريضان، شیوه بیماری تیفوس به مشهد، گفت و گو با میرزا هدایت الله، و گفت و گو با ملاصداق در مورد مسائل دینی، توجه به مسائل منذهبی مانند معجزات امام رضا (ع)، و خصوصاً مسئله نکبر و منکر، توصیف دقیق خلقات فکری مردم مشهد در موارد مختلف مخصوصاً عکس العمل مردم مشهد در رابطه با ورود وی به حرم، علت رفتن مردم به روستای جاغرق، شرح دقیق حالات رفتاری افرادی مانند امام جمعه که نمودی از تفکر یک روحانی این دوره را نمایان می سازد؛ همه در کنار یکدیگر مانند تابلویی بزرگ از وضعیت اجتماعی مشهد این زمان می باشد.

نقدی بر سفرنامه ایستویک: امتیازات:

۱- خوشبینی نویسنده نسبت به ایرانی و سرزمین ایران که در برخی موارد عیناً بیان شده است. خصوصاً در مورد مشهد، مردم آن را مردمی متخصص

مبحث اشخاص و افراد و ارزش مطالب آن یکی دیگر از ویژگی های سفرنامه ایستویک است. که در جای دیگر کمتر می توان آن را یافت. برخی از این افراد عبارتند از:

۱- مشیرالدوله، میرزا جعفرخان مشیرالدوله (ملقب به مهندس باشی و متولی وقت آستان قدس). بنا به گفته ایستویک دارای قدری بلند و استخوان‌بندی درشت بوده است.^۹

۲- میرزا محمدحسین خان وزیر خراسان: توصیف خلقیات و روحیات، اطلاعات خانوادگی جالب در مورد خانواده و محل زندگی وی.

۳- شرح کامل در مورد داروغه کلانتر شهر، محل زندگی و روابط خانوادگی وی.

۴- توصیف بسیار دقیق و جالب در مورد میرزا عسکری، امام جمعه مشهد و پسر وی هدایت الله: ایستویک با میرزا عسکری در منزل وی، واقع در محله سراب دیدار کرده و در مورد خلقیات، روحیات، زندگی شخصی وی و مخصوصاً نظر وی راجع به انگلستان و روسیه و سایر آشنای او با سفیر انگلستان در بغداد، محل زندگی و باغی که در آن سکونت داشت اطلاعات کاملی ارائه می دهد. همچنین آشنای با میرزا هدایت الله^{۱۰} و دیدار با او در مسجد و خصوصاً مناظره ای که در مورد مسیحیت با وی انجام داده است همگی از مطالب جالب سفرنامه است.

مطلوبی در مورد دلماظ، نماینده انگلیس در مشهد اسدالله میرزا، سلطان مراد میرزا، فراشباشی کل، ملاصداق و... بخش دیگری از اطلاعات کتاب است.

فعالیت‌های استیوپیک در ایران، خصوصاً در واقعه انفال هرات ر. ک به اتحادیه منصوره، انفال هرات، تهران، کتاب سیامکه صص ۲۱۰-۱۹۸ و ۲۳۳

۶ - امروز نام چنین محلی در بین روستاهای مشهد وجود ندارد و احتمالاً شاید نفیرنام داد باشد.

۷ - البته مطلبی که نویسنده راجع به فتح خان قاجار و جد قاجاریه آورده احتمالاً صحیح نباشد زیرا او ابتدا برای کمک به طهماسب دوم به نزدیکی آمد و نادر در احضار وی نقشی نداشت و بعداً با اشاره طهماسب و توسط نادر در سال ۱۱۹۰ به قتل رسید. برای اطلاعات بیشتر رک: سیدی، مهدی: تاریخ مشهد، انتشارات جامی، مشهد، ۱۳۷۸، ص ۲۲۶.

۸ - خانیکوفه نیکولای ولادیمیریویچ، سفرنامه خانیکوفه، مترجمان اقدس یقمانی، ابوالقاسم بیگنام، چاپ و انتشارات آستان قدس رضوی مشهد، ۱۳۷۵، ص ۱۱۱.

۹ - میرزا ابراهیم رضوی جد سادات رضوی ساکن در مشهد می‌باشد که در زمان صفویه زندگی می‌کرده و موقوفاتی را برای اولاد خود باقی گذاشته است.

۱۰ - وی در پاورقی سفرنامه‌اش می‌آورد:

«من معتقدم که اولین اروپایی هستم که تاکنون به مسجد امام رضا(ع) در مشهد رفته است و قطعاً اولین نفری که به عنوان اروپایی وارد شده است. ممکن است که یک یا دو خارجی بالباس بومی رفته باشند، اما من در مرمودین گونه و رود آگاهی ندارم، مستر فریر صحبت از راه رفتن در حدود چهارگوش «صحن عتیق» کرده است، اما این شرح باید از مسمومات و بعد از نگاه وی از بالا خیابان، داده شده باشد. زیرا عجیب به نظر می‌رسد که او از عمارت نادری و قفس عاج مانند و درهای جواهرنشان چیزی نمی‌گوید و خیلی چیزی‌های دیگر که ممکن از داخل دیده شده باشد».

9. Journal of Diplomate's tree Year's residence IN Persia, P. 22
۱۱ - کارخانه زواری یا آشپزخانه حضرتی مکانی برای پخت غذا زوار بوده است که در مقاطعی با کارخانه خدای نیز یکی بوده است. سرپریسی سایکس در مورد ورود یک انگلیسی به حرم می‌گوید:

«در ایامی که در بغداد احساسات مسلمان‌ها به تمام معنی علیه مسیحیان غلیان داشت یکی از انگلیسی‌ها با لباس مبدل وارد حرم شد که از داشتن چنین هموطنی متأسف می‌باشد و اگر قصبه کشف شده بود نه فقط خود او بلکه عده کثیری از سایر افراد کشته می‌شندند (سرپریسی سایکس: ده هزار میل در ایران، ترجمه حسین سعادت نوری، انتشارات کتابخانه این سینه، تهران، ۱۳۳۶، ص ۲۹) گرچه نمی‌توان دقیقاً مشخص کرد که این شخص فریر یا استیوپیک بوده است، لیکن خود فریر نیز می‌آورد که به واسطه میرزا یوسف خان و از طریق سیدحسن از خدام حضرت رضا وارد حرم حضرت رضا (ع) شده چه وی را مسلمان شده می‌پنداشتند. محمدحسن خان، اعتمادالسلطنه: مطلع الشمس، انتشارات پیشگام، تهران، ج ۲، ص ۲۵. به هر حال ادعای استیوپیک مبنی بر اینکه تنها خارجی‌ای بوده که وارد حرم شده صحیح به نظر نمی‌رسد. لیکن به عنوان اولین کسی که بالباس اروپایی وارد حرم شده ممکن است صحیح باشد.

۱۲ - میرزا عسکری از خانواده شهیدی و فرزند میرزا هدایت‌الله بن میرزا مهدی شهید است که به طور ازیز تولیت مسجد گوهرشاد و امام جمعه مشهد را داشتند. وی چهار پسر به نام‌های میرزا اسدالله، میرزا رسول ملقب به آصف‌التولیه، میرزا محمد و میرزا نبی داشت. وی در سال ۱۲۸۲ فوت کرده است. برای اطلاع بیشتر راجع به خانواده شهیدی، ن. ک رضوی، محمدمباقر: شجره طیبه، به کوشش محمدتقی مدرس رضوی، چاچخانه حیدری، ۱۳۵۲، ص ۴۰۳-۴۵۰.

۱۳ - میرزا هدایت‌الله ارشد اولاد میرزا عسکری بود که در سال ۱۲۸۲ بعد از فوت پدرش به منصب امام جمعه رسید و برادرش اسدالله به سمت نائب وی انتخاب گردید (اعتمادالسلطنه، مشیرالولو، محمد حسنخان: تاریخ منظمه ناصری، تصحیح محمد اسماعیل رضوانی، دنیای کتاب، تهران، ج ۲، ۱۷۸۲، ص ۱۳۶۴-۷).

۱۴ - استیوپیک در مورد خراسان می‌گوید: حالت طبیعی خراسان جنگ استه قتل غارت و زدی مال التجاره‌های کوچک، اعدامهای پنج نفری، ده نفری و بیست نفری نزدان هر هفته اتفاق می‌افتد (۲۱۶).

منذهبی و تندرو معرفی می‌کند، اما برخلاف سایر جهانگردان این دوره مانند خانیکوف یا فریزر و بارنز کمتر این مسئله را نمایان ساخته است.

۲ - ذکر دقیق حوادث، و حتی ساعت آن که در مقایسه با سایر سفرنامه‌ها کم‌نظیر می‌باشد.

۳ - ذکر دقیق آمارها با توجه به نزدیکی به نهادهای دولتی و اداری و رسمی در مشهد مانند جمعیت شهر، زوار، تعداد سربازان قشون ایران و دوست محمدخان.

۴ - عدم تصریب مذهبی و پرهیز از یکسونگری و جانبداری نویسنده که باعث شده سفرنامه را بدون پیشداوری ذهنی به رشته تحریر درآورد.

۵ - انتقال مطالب صحیح و دست نبردن در آن‌ها، و خودداری از اظهارنظرهای نامعقول در مورد حوادث و افراد.

۶ - تیزیینی و کنجکاوی و دقت نظر نویسنده در مورد توصیف برخی از اماکن که برخی از موقعه چاشنی ادبیات را نیز به آن می‌افزاید.

معایب و کاستیهای:

۱ - ژورنالی بودن سفرنامه: نویسنده در برخی موارد اطلاعات بسیار ریز و دقیق که به قول خودش بیشتر به فضولی و تجاوز به حريم دیگران می‌ماند، در مجموع مانند می‌آورد و در برخی موارد اطلاعات بسیار کمی می‌دهد. در مجموع مانند یک روزنامه‌نگار کنجکاو بوده، اما به فکر استنتاج از مطالب و ارائه نظریه در آن مورد نمی‌افتد. مثلاً مسائل خصوصی خانه داروغه را در قالب ادبی زیبا و مفصل بیان نمی‌کند. اما در مورد برخی اماکن مهم مشهد مانند مدارس هیچ اسمی به میان نمی‌آورد.

۲ - عدم استفاده از نقشه و گراور در کتاب برخلاف سایر سفرنامه‌ها مانند خانیکوف و مک‌گرگر، که چنانچه نویسنده به فکر چنین کاری می‌افتد، قطعاً به علت دقت نظر خاص او می‌توانست نقشه و گراورهای جالبی ارائه دهد.

۳ - به نظر می‌رسد که مطالب از دید یک فرد از طبقه مرغه جامعه نوشه شده تا فردی که در میان مردم باشد و به همین دلیل بُعد توصیف مردم از جهت رفتار و لباس و رسوم ... نسبت به سایر ابعاد آن ضعیفتر به نظر می‌رسد.

۴ - ناتوانی در تعیین موقعیت صحیح جغرافیایی مناطق از نظر علمی و توصیف معمولی اماکن، خصوصاً دروازه‌ها که آن را به سبب متخصص بودن مردم در استفاده از قطب‌نما معرفی می‌کند. امری که چندان صحیح به نظر نمی‌رسد.

۵ - با توجه به متن ژورنالیستی سفرنامه، چنانچه حدقی، مطالب را به صورت روزمره و با ذکر تاریخ دقیق یادداشت می‌نمود، بهتر بود. به همین خاطر اثر او مانند اثر بارنز از نظر متن و محتوا جذاب نمی‌باشد.

پی‌نوشت‌ها:

1- Biographical Encyclopedic, Cambridge

University 1998, P. 295.

۲- گروه مؤلفان، فرهنگ خاورشناسان، پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی، تهران، ۱۳۷۶، ص ۴-۶

۳- رابینتو، لوی: دیبلمات‌ها و کنسول‌های ایران و انگلیس، ترجمه غلامحسین میرزا صالح نشر تاریخ ایران، ۱۳۶۳، ص ۲۹

4- Persia Journal of diplomates tree years

in Iran, Edward b.Eastwick. (1814-1863).

London. Smith Elder and co. residence

۵- فرهنگ خاورشناسان، ص ۴۹۶، همچنین برای اطلاع بیشتر در مورد